

טיפוס

עלון המועדון האלפיני הישראלי

גליון דצמבר 1997

תוכן העניינים

רשימת השתלמויות	1
רשימת פעילויות	1
הודעות הוועד	1
דבר העורך	1
ישיבת פורום המדריכים	2
ציוד	2
סין (חלק שני) / יוחאי ליליאור	3
על חבלים וקשרים / אנדריאה ענתי	5

הודעות הוועד

- ב- 29 לנובמבר נערכה ישיבת פורום המדריכים של המועדון. פרטים בהמשך.
- הישיבה השנתית של המועדון האלפיני תיערך במוצאי שבת ה 20 בדצמבר בשעה 21:00 בבסיס הצבאי במכון וינגייט. כל חברי המועדון לדורותיו מוזמנים.
- קורס מדריכי טיפוס שלב א' יערך בחנוכה בתאריכים 24 - 30 בדצמבר. לפרטים והרשמה לפנות למיכה.
- קורס מדריכי טיפוס שלב ב' החל בשעה טובה ומוצלחת.
- חברי מועדון שטרם שילמו את דמי החבר לשנת 1997 מתבקשים לעשות זאת ובמקביל להעביר את דמי החבר לשנת 1998. הפרטים החשובים להנפקת הכרטיסים הם: שם בעברית ובאנגלית (כמו בדרכון), מספר דרכון, כתובת ותמונה. ניתן יהיה בישיבה השנתית לשלם את דמי החבר לשנה הבאה. בשנה הבאה ננסה להדפיס את התמונות על כרטיסי החבר ולכן נא לצרף תמונה טובה וברורה כדי שאפשר יהיה לסרוק אותה בהצלחה.

חברי הועד

אלון אייזנברג	08-9723016
קובי בן חמו	03-9025569
אריק לרנר	03-7316968
מיכה יניב	02-6789478
ניר פיטרמן	02-5834030 (בדרום אמריקה)

דבר העורך

אנו מקווים כי הבלתי יאומן אכן קרה והמועדון האלפיני אכן התעורר. העלונים החלו יוצאים כסדרם, אם כי בפורמט מצומצם יותר מבעבר, השתלמויות מתארגנות להן, כאילו מאליהן, ואפילו נפתר סוף סוף עניין הביטוח שמנע מאיתנו לקיים פעילויות טיפוס לחברי המועדון באורח סדיר.

רשימת השתלמויות

1: השתלמות חילוץ (1), חילוץ מוביל. 10.1.98. גיא בן הינום, 10:00 בבוקר. (מיכה יניב).

2: השתלמות חילוץ (2), סיפורי תאונות ותחקירים, מערכות הרמה. 15.2.98. (עידן פרץ).

3: הרצאה + שקופיות, הרים גבוהים. 5.3.98. (אבנר רוטשילד)

4: השתלמות בנושא קשרים. 1.4.98. (אנדריאה ענתי).

ההשתלמויות במחיר סמלי של 10 שקלים לחברי מועדון (לכיסוי הוצאות הדפסת חומר ההשתלמות). למטפסים שאינם חברי מועדון ההשתתפות בתשלום 50 ש"ח להשתלמות. לפרטים נוספים והרשמה לפנות למיכה.

נשמח לקבל הצעות לנושאים נוספים.

רשימת פעילויות

27.12.97	בית אריה, המצוק המרכזי.
17.1.97	עין פארה.
31.1.98	צוקי גיתה.
28.2.98	גיא בן-הִנום.

פעילויות המועדון האלפיני מיועדות לחברי מועדון בלבד, ואינן תחליף לקורס טיפוס מסודר. הפעילויות במחיר סמלי של 15 שקלים בלבד. מטפסים שאינם חברי מועדון יכולים להגיע לפעילות ולהרשם שם (אם יש מקום). על המשתתפים להביא עימם את כל הציוד. מספר המקומות מוגבל, נא להרשם מראש.

- לפרטים והרשמה נא לפנות לעודד 06-6290720.

בכל עלון יפורסמו פרטים על ההשתלמויות והפעילויות הבאות.

בקשה אחת בלבד מופנית אליכם, המטפסים שהם כבר חברי מועדון: השתתפו בפעילויות, הגיעו להשתלמויות, הביאו את חבריכם, הציגו את המועדון כפי שהכרתם אותו בימיו הטובים, ועזרו לנו להביא אותו לימים טובים יותר. ככל שירבה מספר חברי המועדון, נוכל לעשות יותר.

ולעניין אחר: בימים אלה ממש הולך ומוקם אתר אינטרנט של המועדון. כל המעוניין לתרום, לפרסם לשאול או לכתוב (גם לעלון, בעצם), מוזמן.
לפרטים נוספים לפנות לרם 02-5617639.

ועד המועדון

אבל, עדיין מספר חברי המועדון קטן יחסית למספר המטפסים בארץ. ההערכות הנדיבות טוענות שיש בארץ כאלף וחמש מאות עד אלפיים מטפסים. אפילו ההערכות הנמוכות ביותר מדברות על שש מאות עד שמונה מאות איש, ואנחנו רחוקים מאד ממספרים כאלה.
כל מה שמנסה ועד המועדון לעשות, פעילויות, השתלמויות, קורסים, משלחות בינלאומיות, קשר עם מועדונים בח"ול, כל אלה נעשים למען המטפסים ולא למען תהילה או כסף. אנחנו מתכוונים לנסות ולהמשיך, ונשמח לשמוע על כל רעיון שיש לכל מטפס לשיפור העניין.
ההשתלמויות ומפגשי הטיפוס המפורסמים כאן הם כרגע בבחינת בדיקת הִתכנות, ועל פי ההיענות וההשתתפות נחליט איך להמשיך.

ישיבת פורום המדריכים

בישיבה נדונו הנושאים הבאים:
א. סיכום פעילות הועדה המקצועית בשלוש השנים האחרונות.
ב. בחירת הרכב חדש לועדה המקצועי.
ג. הבהרת תחומי האחריות והסמכויות של מדריכי טיפוס שלב א', ב', ג'.

א. פעילות הועדה המקצועית:

- מתקיים בחודש זה), קורס מדריכים שלב ב'. הועבר קורס אחד של מפעילי קירות טיפוס.
- החל הליך ההסמכה של מדריכי טיפוס בכירים. המועמדים הם: דורון נצר, יוחאי ליליאור ומיכה יניב.
- הוגדר נוהל חריגים להסמכת מדריכים בכל הרמות ומפעילי קירות.
- גובש והורכב תהליך הסמכת מדריכי טיפוס.
- נכתבו ואושרו סילבוסים לקורסי מדריכים בכל הרמות ולקורס מפעילי קירות טיפוס מלאכותיים.
- קוימו פגישות עם נציגי חברות מסחריות ונפתחו קורסי מדריכים. הועברו שני קורסי מדריכי שלב א' (השלישי

ב. נבחרו נציגים חדשים לועדה המקצועית.
הנציגים הנבחרים הם: רן רייכרט, גדעון אביגד ומיכה יניב.

ג. סמכויות של מדריכי טיפוס ומפעילי קירות.
<u>מפעילי קירות</u>: רשאים להפעיל קירות טיפוס מלאכותיים בלבד! <u>אינם רשאים להדריך</u> פעילויות טיפוס מכל סוג שהוא.
<u>שלב א'</u>: מדריך שלב א' רשאי להדריך פעילות טיפוס <u>בהסכמתו ותחת אחריותו של מדריך טיפוס שלב ב' בלבד</u>. למדריך טיפוס שלב א' מותר להפעיל קירות טיפוס.
<u>שלב ב'</u>: רשאי להדריך כל פעילות טיפוס פרט להסמכת מדריכים.
<u>שלב ג'</u>: רשאי להדריך כל פעילות טיפוס, כולל הסמכת מדריכים שלב א' וב'.

ציוד

החודש אנו מתחילים בסקירה של כל ציוד הטיפוס בארץ. החומר המובא כאן ניתן על ידי היבואנים והחנויות ועובר עריכה מינימאלית על ידינו, כדי שיתאים לרוח עלון המועדון. בחודש הבא: רתמות.

פירוט נוסף	שימושים מומלצים					חברה	מחיר	שם דגם
	ילדים	מסלולים ארוכים	ספורט	כל השימושים	מתחילים			
נעל א-סימטרית למקצוענים			□□□	□□		La Sportiva	465	Mirage
נעל המעניקה נוחות ודיוק		□	□□□	□□□	□□	La Sportiva	395	Miura
נעל חדשה מעולה- מדגמי 1998		□□□	□	□□□	□□□	La Sportiva	400	Enduro
נעל חדשה - מדגמי 1998		□□	□□	□□□	□□□	La Sportiva	350	Cliff
נוחות וביצועים- נעל רב שימושית		□□	□□□	□□□	□□□	La Sportiva	385	Mithos
למסלולים ארוכים וחריצים		□□□	□	□□□	□□□	La Sportiva	475	Kaukulator
נעל נוחה ואמינה		□□	□□□	□□□	□□□	La Sportiva	335	Kendo
נעל רכה, סליפר		□	□□□	□	□	La Sportiva	295	Viper
נעל לילדים	□					La Sportiva	210	Junior
עיצוב חדשני ומקצוענות		□□	□□□	□□□	□□	Scarpa	360	Dominator
לאחיזות הקטנות ביותר		□□□	□□	□□	□□□	Scarpa	380	Edge
נעל לשימוש ממושך		□□□	□	□□□	□□□	Scarpa	375	Generator
נוחות וביצועים- נעל רב שימושית		□□□	□□	□□	□□	Scarpa	345	Force
הנעל הנוחה ביותר	□	□	□□□	□□	□□	Boreal	425	Vector
נעל א-סימטרית למקצוענים		□	□□□	□□	□	Boreal	395	Stinger
נעל רכה ומדוייקת		□	□□□	□□		Boreal	390	Laser
נוחה לשימוש ממושך		□□□	□□	□□□	□□□	Boreal	450	Ace
הדגם הבלתי מנוצח בעיצוב חדש		□□□	□	□□□	□□□	Boreal	435	Ballet

□אפשרי □□ מומלץ □□□ מומלץ מאד ספורט- טיפוס מסלולים ספורטיביים וקירות טיפוס

נעליים של חברת 5.10 (**FIVE-TEN**)

בכל הדגמים של 5.10:

- שיטת שתי הלולאות, המאפשרת נעילה קלה יותר של הנעל.
- סוליה מגומי STEALTH C4! הגומי הטוב בעולם.
- תפר העקב - מצד הנעל כדי לא ללחוץ על גיד אכילס.

- Spire: נעל שטח המשלבת נוחות ועמידות. עקב מפוצל לאחיזת עקב משופרת. מתאימה במיוחד לימי שטח ארוכים ולאלה המחפשים נעליים עמידות.
- Rock Sock: דגם חדש. נעל המרגישה כמו גרב. צמודה כמו עור שני, נוחה ביותר, אפילו בזמן עמידה על אחיזות קטנטנות. רצועות מעל הרגל מחזיקות את הנעל במקום בלי לגרוע מן הנוחיות. שלוש לולאות לנעילה קלה.
- Moccasym: הסליפר המוביל. המבנה המיוחד של הנעל דוחף את כל משקל הגוף אל מעל הבוהן הגדולה, ובעזרת שתי לולאות נעילה מאפשר נעילה קלה. הזוג השני המושלם עבור כל מטפס. עם הסוליה הרגישה מהווה את הנעל האידיאלית לבולדרינג, קירות טיפוס ומסלולים קשים.
- UFO: נעל מצויינת למסלולים קשים על סלע ועל קירות מלאכותיים. נעל המשלבת את הרגישות של סליפר עם התמיכה שלנעל קשה, וכתוספת רכיסה מהירה בעזרת שתי רצועות הסקוטש. הבחירה הטובה ביותר לבולדרינג. חיכוך משופר (science friction) שומר גם על רגל מזיעה במקומה.
- Anasazi Lace Up: הנעל המדוייקת ביותר. מצויינת למסלולי ספורט קשים על אבן גיר. הנעל המועדפת על המטפסים הטובים בעולם. רכיסה בעזרת שרוכים.
- Anasazi velcro: שילוב מושלם של רגישות ודיוק. בחירה מצויינת למסלולי ספורט על אבן גיר. הסוליה הרגישה עוטפת את הבהונות כך שאפשר גם למשוך, אבל מספיק קשיחה לכיסים ומדפונים (edging). רכיסה בעזרת ולקרו (סקוטש).
- Newton: נעל קורדורה לא מתרחבת. מבנה אסימטרי ורכיסה בעזרת שרוכים לדיוק ונוחות.

נעליים של 5.10 להשיג בחנויות 'למטייל'. נעליים של Boreal, La Sportiva, Scarpa, להשיג בחנות 'טיפוסים'.

סין (חלק שני) / יוחאי ליליאור

ב 9/9/97, אנו מעמיסים את משאית הציוד, עולים על האוטובוס וכשלפנינו טויוטה לנד קרוזר כסיור קדמי מתחילים את הנסיעה שאורכה כ- 900 קילומטר בארבעה ימים, דבר שמלמד רבות על טיב ואופי הדרך. על הדרך לבדה אפשר לכתוב מספר עמודים אך מפאת קוצר רוחי ועצביו של אורך (ועורך) עיתון זה נקצר. נאמר רק שהדרך לשם וחזרה היא השלב המסוכן והקשה ביותר במשלחת זו.
בימים הקרובים אכלנו בערים ובכפרים לאורך הדרך כאשר המוזר והשונה אצל הסינים הוא שהם אוכלים עם מקלות ואין להם בשום פנים ואופן מזלג או סכין. ביום וחצי הראשונים נסענו במישורים של סצ'ואן שמתאפיינים בגידולי אורז ואנשים קטנים שנושאים משאות גדולים ללא אפליה במין או גיל, התאו הוא בהמת העבודה העיקרית והבית משמש ללינה לאדם העמל ואולי בשל כך נראים הבתים מוזנחים משהו. בימים הבאים האוטובוס מטפס אל ההרים כאשר לנים בלילה השני ב'קונמין' (עיר גדולה בגובה כ- 2700 מטר). כעת הגידולים הם בעיקר תירס. על צלעות ההרים הרבה נחלים וערוצי מים אשר לא פעם גורמים למפולות אדמה וסחיפת הדרך. לסינים יש חוש תיאטרלי מפותח וזה ההסבר היחידי לכך שכאשר יש תקלה כלשהי בכלי הרכב (לרוב משאיות), הנהג בוחר את הנקודה הצרה ביותר בכביש על מנת לתקן את התקלה ואם עדיין מתאפשר מעבר כלשהו לכלי הרכב האחרים עדיין נותרת אפשרות האלכסון. דבר נוסף הוא הצפצפה, לכל נהג שתיים לפחות כאשר רכב מוגדר מקולקל אם אחת מהשתיים או במקרה הגרוע שתיהן אינן פועלות.
ביום השלישי והרביעי אנו נוסעים עדיין בשטח סין אך באזור המיושב בעיקר על ידי טיבטים. בתי אבן יפים כמעט בהתרסה לעומת הבתים הסיניים, והגידול העיקרי הוא חיטה. החבר'ה מסתובבים על סוסים ומעבירים עדרים של יאקים ממקום למקום. בגובה של בין 3000 מטר ל- 4000 מטר הרמה הטיבטית, או איך שקוראים לה, נראית פשוט נפלא.

מחנה הבסיס: כשהתקרבנו וההרים הלבנים בצבצו ומחטי הגרניט מחוררים את השמיים האוטובוס כמרקחה. הסלובנים מחממים את גרונם ביוד וכולם נדבקים לחלונות. מגיעים קרוב מאוד לגבול עם טיבט ולרכס צ'ולה שן, הרכס טופס על ידי שתי משלחות בלבד ואחת הגיעה לפסגת הצ'ולה שאן אשר גובהה 6250 מטר ומלבד זו כל הפסגות האחרות לא ראו רגל אדם. מקדם את פנינו שבט טיבטי. אנשיו רכובים על סוסים, בלבוש אדום, ואוהלים לבנים. מכאן ועד מחנה הבסיס יש כשעה וחצי עד שעתיים הליכה כאשר מד הגובה מראה 3900 מטר. כ- 20 יאקים נרתמים למלאכת העברת המשא אשר חציו אוכל וחציו ציוד טיפוס. על מנת לחצות את העמק המפריד בינינו לבין ההר יש ללכת לאורכו של אגם בצבע טורקיז ולבנות גשרים מבולי עץ מעל הנחלים השונים (למע"צ יש הרבה מה ללמוד, בעיקר מההולנדים). לאחר יום רטוב מגיעים לאתר שנבחר ובונים את מחנה הבסיס (גובה 4000 מטר). שני אוהלי '11' ואוהלים לכל זוג, רק סחבק ישן לבד.
בינתיים צ'ו דוגל על ארוחת ערב משובחת שכמו בסרטים מצוירים מוציא שובל ריח שגורר את כולם מהאוהלים. מנו ופרדי הם הזוג הצרפתי. המועדון האלפיני הצרפתי ממנן להם את כל ההוצאות, וזאת מכיוון שהם נבחרו כאלפיניסטים הצעירים של השנה בצרפת. חוץ מזה, שניהם מדריכים בשמוני. רמת המטפסים כאן גבוהה והאווירה נהדרת, יש בהחלט אווירה של תחרות באוויר. קולות הלילה מלווים בצחצוח קרמפונים והשחזת גרזני קרח. על התחרות 'שופטים' שלושה מדריכים מטעם ה-:UIAA אדוארד בקר אחראי על המשלחת, יורג ורובי שלושתם מקצועיים ומשרים אוירה של 'להתנהג באחריות מכיוון שלא בא לנו לחלץ אף אחד במקום נידח זה'.

במשך הימים הקרובים אנו עולים ויורדים להתאקלמות, מקימים מחנה ראשון על הקרחון בגובה 4700 מ' ומחלקים גזרות. שלושת הסלובנים מאד מגובשים ויודעים בדיוק מה הם רוצים לעשות ולכן בסוף המחנה נושאים בחגורותיהם ארבע פסגות חדשות ושני מסלולים אלפיניים מרשימים.

מזג האוויר, המזל והבריאות הם הגורמים המכריעים. פרדי חולה והצוות הצרפתי מקורקע למשך כשבוע ובהמשך השהיה שלהם מתחת למסלול (אולי היפה ביותר שנבחר בצידו השני של הקרחון) מזג האוויר לא מרפה, השלג נערם ומפולות יורדות על המסלול. לזכותם יאמר שעל אף כל המאמצים להגיע, זמן ההתאקלמות והרצון לטפס הם (בני 23 אבל) לא פזיזים ואינם עולים על המסלול מכיוון שהתנאים לא מאפשרים. הקוריאנים לעומת זאת עושים צעדיהם בפעם הראשונה על קרחון וזה מאפשר לי לקחת את הקרמפונים המהוללים של אחד מהם ולהחליף אותו בשלי, וזאת מכיוון שהקרמפונים שלי מדגדגים את הקרח ודבר ידוע הוא שקרחון צוחק נעשה עצבני מהר מאד. ההולנדים הציעו לי להצטרף אליהם לטיפוס לפסגת הצ'ולה אבל אני מסרב בנימוס ומסביר שזו היא הפסגה היחידה שטופסה ואני באתי בשביל דברים חדשים (החלטה שמוכיחה עצמה כנכונה מכיוון שההולנדים מגיעים עד מחנה 2 ולאחר מכן נתקלים במפולות שאינן מאפשרות להגיע לפסגה).

אני לא הייתי על אף פסגה, אבל היה לי מזל טוב יותר מלרוב משתתפי המשלחת. טיפסתי שני מסלולים האחד סלע בדרוג 6a/A2 ומסלול קרח וסלע מעורב בשיפוע בין 50 ל- 85 מעלות.
בבוקר ה- 16/9 התעוררנו מוקדם במטרה להגיע לפסגת סלע יפה אך השלג שירד השכם בבוקר סיכל את הרעיון ובלית ברירה נשארנו בשק"ש החם. בסביבות 10:00 התבהר (מה שמלמד שאין לקום מוקדם) והחלטנו לטפס על ה'סלבים' שליד המחנה. ליאו ומרק, שהם שני ההולנדים, החליטו גם הם לא לעלות לצ'ולה. שניהם מתחרים על קירות בהולנד ומדריכים קבוצות הולנדיות בשמוני שבצרפת.
הפיץ' הראשון הוא חריץ דק מלא אזוב באמצע 'סלב' גרניט יפיפה. סחבק מוביל את הפיץ' הראשון שמתאפיין בטיפוס בוץ והרבה 'רורפים' (RURP - יתדות מיקרו) 'מיקרו נטים' ושאר ירקות. בקיצור מושך ודורך על העגינות כמו משוגע כאשר הפטיש משמש בתפקיד העיקרי כ 'מקוש בוץ' ומדרך לעת מצוא. אחרי שההולנדים מגיעים הם מברכים אותי על הפיץ' היפה (כיף שמפרגנים), אבל שלושתנו יודעים שפיץ' מכוער כזה קשה למצוא. מרק מוביל את הפיץ' הבא שכולו טרוורסה רטובה ועדינה מאוד. את הפיץ' הבא, אולי היפה והטכני מכולם, ליאו מוביל. סה"כ שישה פיצ'ים, כ- 250 מטר.

את מסלול הקרח טיפסתי עם יורג, כ- 850 מטר של 50 - 85 מעלות קרח וסלע. התחלנו מוקדם בבוקר ה- 20/9 עם ליאו ומרק, ועל הקרחון שמתחת למסלול פגשנו את הסלובנים. 'סרק' (serrac) הוא גוש קרח תלוי ואחד כזה היה בתחילת המסלול. הפעם הראשונה שאני שם בורג קרח בהובלה זה על ה 'סֶרָק' וזה לא משרה הרבה ביטחון. יורג מגיע לתחנה, אנחנו מתנתקים וממשיכים לטפס בתוך קולואר כאשר ליאו מאבטח את מרק בתחנה שבניתי ומרק משחרר את בורג הקרח שבאמצע המסלול, מכירים את ההרגשה שהאוטו לידכם מתחיל לנסוע ולא ברור אם אתם מתדרדרים או האוטו השני מתקרב, זו ההרגשה כאשר אתה עומד בתוך קולואר שלג וכולו מתחיל לרדת. דילגתי כמה שיותר מהר לגדת הקולואר בעידודם של ליאו ויורג ונתפסתי עם הגרזנים (גיבור). מרק, שבדיוק טיפס את המפל הקטן, נתלה והמפולת עברה לידו.
אנו מגיעים לקרווס שלפני המצוק עצמו (ברגשרונג). מדלגים מעליו וממשיכים מספר מטרים נוספים.
מתפצלים. ההולנדים למסלול אחד, הסלובנים לשני ויורג ואני לשלישי. טיפסנו סה"כ 9 פיצ'ים וקטעים נוספים ביחד (moving together).
היה לי מאד קשה, בעיקר ב - 100 המטרים האחרונים שאותם מוביל יורג. הגענו לאוכף (5700 מטר) ומכאן זו הליכה עד לפסגה, אבל כבר מאוחר ומזג האוויר נסגר והרוח עולה. ההולנדים, שהמסלול שלהם הגיע לפסגה יורדים אלנו, עכשיו יש שלוש אפשרויות, לישון במקום, לגלוש על המסלול או לרדת מצדו השני של ההר על קרחון אחר עד מחנה הבסיס, אנו בוחרים בשלישית.

צריך ללכת על קרחון בירח מלא כדי לחוות את מה שאי אפשר לתאר במילים. לאחר ירידה ארוכה אנו מגיעים למחנה הבסיס בסביבות 0400 בבוקר.

על חבלים וקשרים / אנדריאה ענתי

שאלה: מדוע אסור לחבר שתי רצועות (slings) זו לזו בחיבור ישיר, כלומר לא באמצעות טבעת (carabiner) כמתואר בציורים 1 ו- 2 ?

תשובה: רצוי להמנע ממצבים שבהם תתכן 'קריעת נייר' ברצועה, כלומר מצבים שבהם קרע קטן בשפת הרצועה מרכז מאמצים לנקודה אחת. הקרע הקטן עשוי אז לגדול ולהפוך לקרע כולל. ריכוז מאמצים היא תופעה שכדאי להבין, הן כדי לנצלה כשמעוניינים להיעזר בה (למשל כדי לקרוע פיסת אגד מידבק כשאין מספריים), והן כדי להיזהר ממנה כשחוששים מתוצאותיה (למשל כדי להניח סלינג על פינת סלע חד במקום ובזווית הפחות מסוכנים).

על מנת להמחיש לעצמך מה זה 'ריכוז מאמצים' קח מקל, נניח בקוטר של 1 ס"מ, ונסה לשבור אותו בכח ידיך על ידי כיפופו. אם כוחך לא הספיק, כלומר אם לא הצלחת לשבור את המקל בכח ידיך, קח מקל עבה ממנו, למשל פי שנים ממנו בקוטרו, ונסר בו חריץ מסביב (ציור 3) כך שתישאר ליבה בלתי מנוסרת שקוטרה בדיוק כקוטרו של המקל הראשון (1 ס"מ במקרה זה). נסה עכשיו לשבור גם מקל זה בכח ידיך על ידי כיפופו, ותופתע באיזו קלות יעלה הדבר בידך.

את המקל השני הצלחת לשבור (במקום שהוא באותו הקוטר כמו המקל הראשון) הודות לריכוז המאמצים. ריכוז מאמצים הוא גם העיקרון שמאחורי סכין חד, נייר מנוקב (כמו של בולי דואר) ועוד תופעות רבות בחיי יום יום. ברור שאם המטרה איננה חיתוך כי אם מניעת חיתוך, יש להזהר מפני ריכוז מאמצים.

ועתה לשאלה: רצועות סטנדרטיות הן מחוספסות במידה מסויימת, ולכן עשויות למנוע החלקה ולרכז מאמצים לנקודה אחת, וככל שהרצועה קשיחה - גדלים הסיכויים שזה יקרה. טבעות האלומיניום התקניות, לעומת זאת, הן חלקות, ולכן רצועה מסתדרת מאליה כך שחלוקת המאמצים נעשית פחות או יותר אחידה והסכנה של קריעת נייר פוחתת. כהרגל, איפה, רצוי להשתמש בטבעות להארכת רצועות. אין זה בזבוז של ציוד.

אשר למילה 'אסור' המופיעה בשאלה, הרי מדובר על רמת ידע של מטפסים, לא של חובבנים. כלומר, לא מומלץ לקבוע דינים חדים ולשמור עליהם בצורה עיוורת 'זה מותר וזה אסור', אלא רצוי להבין עקרונות. נביא מספר דוגמאות:

1. שתי לולאות של חבלים, שחתכם עגול (ולא רצועות שטוחות), המחוברים זה לזה בקשר שטוח (ציור 4) מהווים הארכה יותר חזקה מאשר הארכה בעזרת טבעת, ובמקרה זה היא גם בטיחותית לחלוטין מאחר שהמתח בא משני הצדדים. המושג 'בטיחותי לחלוטין' פירושו: לא תיתכן החלקה, דבר שאינו קיים בד"כ בקשר שטוח רגיל.
2. הארכה של חבל עגול (כמו של רוב העוגנים) ברצועה שטוחה פחות מומלצת אבל אם אזלו הטבעות ויש צורך בהארכה, אין טעם להיות עבד למילה 'אסור'. כשהחבל מספיק עבה, למשל חצי רוחב הרצועה או יותר, וכשמקפידים על צורה נכונה (כמו בציור 5 ולא כמו בציור 6) הסכנה שהרצועה תיקרע 'קריעת נייר' אינה חמורה. אם החבל העגול דק, לעומת זאת (כמו כבל פלדה של 'רוק' למשל), זהו מצב מסוכן והרצועה עלולה להיקרע בקלות.
3. הארכה ישירה של רצועה ברצועה כפי שמתואר בציורים 1 ו- 2, לעומת האמור לעיל היא די מסוכנת וכדאי להימנע ממנה. קשר מים המוכר מתאים בהחלט לצורך זה והוא גם טוב וחזק ובטיחותי, אבל הוא מצריך שתי ידיים חופשיות כדי לעשותו, ובזמן טיפוס שתי ידיים חופשיות אינו המצב המקובל. הארכה באמצעות טבעת, לכן, היא השיטה המומלצת במקרה זה.
4. ברצועות 'טובולריות' (חלולות) השפה פחות מוגדרת והקשיחות פחותה בהרבה, ולכן ברור שרצועות טובולריות נוטות לקריעת נייר הרבה פחות מרצועות שטוחות. חסרונן בעניין אחר לגמרי: ברצועות טובולריות קיימת 'זחילה' של הקשר ויש לוודא לעיתים סדירות ששני הזנבות של כל קשר מים ארוכים במידה מספקת (בערך פי 3 מרוחב הרצועה).
5. אשר לחיבור חבל לרתמה: ברתמה קנויה ישנן על פי רוב שתיים או שלוש לולאות עבות, ונמצא שרצוי להתחבר אליהן בחבל ישירות, ולא באמצעות טבעת (ציור 7). מי שמקבל כלל זה בצורה עיוורת עשוי ליישם אותו גם ברתמה העשויה מרצועה. אבל הרי אמרנו זה עתה שחיבור ישיר של חבל עגול עם רצועה שטוחה אינו כל כך מומלץ. חיבור יותר מניח את הדעת לרתמה העשויה מרצועה הוא דרך שתי טבעות שאחת מהן ננעלת (ציור 8).
6. כשמאריכים חבל עגול ברצועה שטוחה, ובאמצעות טבעת, אפשר לשים לב גם לכיוונה של הטבעת (בנוסף לכללים הידועים: 'down & out', חבל בגב הטבעת, עומס לאורך הטבעת, העברה ישירה): אם הרצועה בצד הצר של הטבעת (ציור 9) המבנה אינו מנוצל היטב, ואילו אם הרצועה בצד הרחב של הטבעת (ציור 10) הסיכויים לקריעת נייר יותר קטנים.

לסיכום: חיבור שתי רצועות שטוחות זו לזו ישירות - אינו נוהל מומלץ. השיטה העיוורת: 'זה מותר וזה אסור' מסוכנת הן כמובילה לשגיאות והן כמעודדת את המטפס לדחוק הצידה את הבנת העקרונות ולשמור על 'ראש קטן'.

לפסול מיד רצועה שנתגלה בה קרע קטן בשפה!